

Ode Tito preko Romanije...

Autor Administrator
Sunday, 16 July 2017

Izašao sam ovih izdužanih u središtu Sarajeva s bijelom vrećicom s adresom ispisanom velikim crnim slovima: Titova 46. Nitko me nije zagledao, nitko gledao poprijeko. Sarajevo naime još ne misli da je Tito bio samo vražji diktator i krvnik, pa ni Sarajlijama na pamet ne pada oduzeti mu tu lijepu, dugu gradsku aleju. Dobro, ima i tamo bisera i novijeg imenovanja ulica imenima nekih sumnjivih likova, ali sve je to sitno u odnosu na Hrvatsku u čijem se glavnom gradu upravo ukida ime središnjeg zagrebačkog Trga maršala Tita. E sad, to se mene tiče ulice i trgovci ne bi nigdje nosili imena političara, oslobodioca, takozvanih važnih povjesnih ličnosti, nego imena cvijeća, ptica, riba...

Ili bi bilo kao što je u gradištu Blatu na otoku Korčuli gdje su povjesni nesporazumi otklonjeni, barem na razini simbolike, time što su sve ulice nazvane brojevima. Malo je Blato tako slijedilo primjer velikog New Yorka, a Zagreb upravo slijedi primjer zadržte ideologije selendre u kojoj je gradska vlast formirana s deklariranim ustama, a čiji je jedini uvjet koaliranja s gradonačelnikom Bandićem bio upravo preimenovanje Titova trga u Trg Republike Hrvatske. Bivši ministar kulture Zlatko Hasanbegović, terminator nezavisne kulture, koji otvoreno proklamira svoju naciustavsku ideologiju, uostao je na izborima u zagrebačku skupštinu i tu sa svojim pobožnicima započeo malu trgovinu političkim svinjarijama. Nije bilo teško, jer se s druge strane stola nalazi Milan Bandić koji tim gradom neprikosnovenom vlada evo većestogodišnji mandat, tek s manjim prekidima koje je proveo u pritvoru zbog raznih oblika korupcije. Sada je taj Hasanbegović postao jezičnik na vagi za formiranje gradske uprave i dobio ono na čemu je gradišću svoju bijednu političku karijeru – konačno micanje Titova trga, kao nastavak zatiranja ionako ugroženog sjećanja Hrvata na antifašizam i Titov doprinos uništenju ustavne države Hrvatske. One koju se ovdje otvoreno smatra jedinim temeljem suvremene Hrvatske. I bilo je to očekivano u državi čiji se premijer i predsjednica prigodno vole pohvaliti kako je Hrvatska dala ogroman doprinos u borbi protiv nacističkog zla, ali se ime lidera velikog antifašističkog pokreta, čovjeka čiji se portret nalazi među samo pet portreta antifašističkih pobjednika u Muzeju iskrcavanja u Normandiji, nikada i ni u kojoj prigodi ne smije spomenuti. Zato je upravo hadezeova vlast tvorac hrvatske izofrenije, istovremeno priznavanje neporecivog, to jest sudjelovanja Hrvatske u velikom antifašističkom pokretu i s druge strane preuzimanje, vidimo i zatiranje imena vođe toga pokreta. Onoga koji jest ustanovio prokletstvo Golog otoka i kruti jednopartijski režim, ali je upravo Hrvatskoj vratio teritorije rasprodane u vrijeme marionetskog ustava i režima i potom Ustavom iz 1974. stvorio pretpostavke za hrvatsku neovisnost. Štoviše međutim ide i dalje, jer upravo vlast koja marljivo radi na retuširanju države – zatrpala trgovima i spomenicima diktatoru Franji Tuđmanu – negira Broza ili ga opisuje isključivo kao zločinca i diktatora. Istoga onoga Maršala dakle kojega je sam Tuđman u svakoj prilici isticao kao "jednog od najvećih državnika Evrope nakon drugog svjetskog rata", onoga koji je "antifašističkim pokretom doveo hrvatski narod na stranu pobjedničke demokratske, antifašističke koalicije, te stvorio pravne osnove za nastanak samostalne Hrvatske". Tako je o Titu zborio njegov general i hrvatski predsjednik Tuđman, ali se njegovi nasljednici radije oslanjaju na krvave tekovine one države koja je za sobom ostavila logor Jasenovac, vole pozdrav "Za dom spremni" pod kojim su počinjeni strašni zločini, a preziru crvenu zvijezdu, simbol "slobodnog teritorija" koji zahvaljujući Titovim partizanima jedini u Evropi nije bio pod vlašću fašista u ono davno vrijeme. Zato je Tito, čije ime nose ulice u šest gradova Italije, 13 u Sloveniji, u Rusiji, na Cipru, u Brazilu, Indiji... jeftino prodat u Zagrebu jednom sitnom ustavi kojemu povijest počinje i završava s takozvanim domovinskim ratom, kojemu je antifašizam floskula, ali koji je ipak čitav taj sveti domovinski rat proveo skriven u svome podrumu. Bez toga se Hasanbegović, eto, nije mogla formirati gradska vlast Zagreba, pa je za početak prodat Titov trg, a nastavak tek slijedi. Jer ako ne može Tito, podrazumijeva se da ne može ni Trg žrtava fašizma, a ni oni preostali antifašisti nisu baš neka fora za ustavsku bratiju koja je već najavila spomen ploču ustavskom zločincu Juri Francetiću na njegovoj rodnoj kući u nekoj provincijskoj pripizdini. Svakako, dobar je posao za desničarsku, proustavsku vlast obavio taj Hasanbegović koji kaže kako je "na politička, državna i zakonodavna dužnost poniženi 22. lipnja (Dan antifašizma) kao državni blagdan". Tako se u državi koja voli svoje ustavne koljače i novije ratne zločince, koja negira dobro, a uzdiže zlo, i sama povijest koristi za prigodno, odvratno političko cjenkanje. I zato evo: mijenjamo Tita kao simbol totalitarizma, za ustavski pozdrav "Za dom spremni", simbol "demokratske" Nezavisne države Hrvatske. Heni Erceg Mladina/radio gornji grad 15.7.2017.

#JosipBrozTito #Sarajevo #antifašizam #antifascism